

και βρεγμένη είναι εμπορεύσιμος. Θά την αγοράση και η Ἀγγλία, και η Γαλλία, και η Γερμανία και η Ἀμερική. Θά την φάγουν όσοι ευνειθίσαν νά την τρώουν, όσοι έχουν ανάγκην οίνου. Διότι η φυλλόξηρα κατέστησε θεράποντα τῆς καταστροφῆς της τῆς σταφίδας. Καί ὅμως ὁ κτηματίας υποφέρει. Υφίσταται ζημίαν προφανῆ καί ἐκ τῆς ἐκπτώσεως τῆς τιμῆς, καί ἐκ τῆς ἐλαττώσεως τῆς παραγωγῆς. Ἐκ τῆς ἱστορίας τοῦ ἐμπορίου τοῦ εἶδους τούτου περὶ θόμῃς ὅτι ὄχι μόνον ἡ κτηματική τάξις υποφέρει εἰς δμοίας περιστάσεις, ἀλλὰ καί τὸ ἐμπόριον. Ἐγνωρίσαμεν ἀνθούοντας ἐμπορικούς οἴκους καταπεσόντας πῶσιν ἀνεπανόρθωτον ὡς ἐκ τῆς ἐμπορίας βεβρεγμένου καρποῦ. Τὸ 1857, 1866 καὶ 1877, καὶ ἄλλα ἔτη ἐπίσης, εἰσὶ μάρτυρες ἀψευδεῖς τῆς καταστροφῆς. Γνωστὸν, ὅτι πολλάκις ἔβρεξεν. Ἀλλ' ἡ βροχὴ ἦτο διαβατική. Ὁ ἥλιος ἀπεξήρανε τὸν καρπὸν καὶ ἐσώθη. Ἀλλὰ σήμερον, ὡς κατὰ τὰ ἀνωτέρω σημειωθέντα ἔτι, ἔχουμεν καιρὸν ἄθλιον συνεχῆ, μὴ ἐπιτρέποντα τὴν ἀποξήρανσιν, καὶ ἐπομένως ὡς ἐκ τῆς νεφελώδους καταστάσεως τῆς ἀτμοσφαιρας ὁ καρπὸς ἤρχισε νά σήπῃται. Ἐν τοιαύτῃ θέσει εὐρισκόμεθα σήμερον καὶ ἀπέλπιδες ἀναμένομεν καταστροφὴν. Ὁ οὐρανὸς δὲν γελᾷ δι' ἡμᾶς. Δὲν βρέχει μαργαρίτας, ἀλλὰ πῦρ. Καὶ ἡ ἐφρεσινὴ βροχὴ εἶναι πῦρ καταστρεπτικώτατον παρά ποτε. Ἡ μυθώδης τοῦ ἡμερομισθίου αὐξήσις ἀπερρόφησε καὶ τὸν τελευταῖον ὀβολὸν τοῦ κτηματίου, καὶ πᾶσα περαιτέρω ζημία εἶναι τελεία καταστροφὴ.

Τ' ἀνωτέρω ἐλτεθέντα ἐμφαίνουσι τὴν ἀληθῆ θέσιν μας. Εἶθε δὲ ὁ κύριος νά τοκπῇ ἐπὶ τὰ βελτίω πρὸς σωτηρίαν τῆς κτηματικῆς τάξεως, ἥτις συνήθως δοκιμαζει μὲν τοιαύτας περιπετείας, ἀλλὰ ποτὲ δὲν εὗρεθῇ εἰς προφανῆ κίνδυνον ὡς σήμερον, ἔνεκα τῶν ἡμερομισθίων, ὡς εἶπον, τῶν βαρυτάτων φόρων, καὶ τῆς ἐπαπειλουμένης ἐμπορικῆς κρίσεως ἐν τῷ τόπῳ, ἣν συνεπήγαγεν, ἡ τῶν κυβερνώντων διαγωγὴ, ἡ τοῦ συναλλάγματος ὑπερτίμησις, καὶ ἐπὶ τελείῃ ἡ ἀναγκαστικὴ τοῦ χαρτονομίσματος κυκλοφορία, οὗ ἡ ἄρσις αὐτῆς ρίπτεται, ὡς δέλεαρ εἰς τὸν λαόν, ὅποταν πρόκειται οἱ φορολόγοι νά ἐκμεταλλευθῶσιν ἀτομικὰ συμφέροντα, ἐν ᾧ σκέπτονται νά τὴν πραγματοποιήσωσιν ὅποταν συμφέρῃ αὐτοῖς καὶ τοῖς ἐταίροις των.

Ὡς προέγραφον, ἔβρεξε καθ' ἀπάσας τὰ σταφιδοφόρους ἐπαρχίας, Αἰγίον, Ζάκυνθον, Κεφαλληνίαν, Ἡλείαν, Πάτρας, Κόρινθον, Πυλίαν, Ὀλυμπίαν, Μεσσήνην καὶ Τριφυλίαν. Εἰς τὰς δύο τελευταίας ἐπαρχίας ἔνεκα τοῦ πρωτοῦ τρυγετοῦ διεσώθησαν περὶ τὰ 18 ἑκατομύρια. Ἐν γένει καθ' ὅλας τὰς σταφιδοφόρους ἐπαρχίας διεσώθησαν δώδεκα ἑκατομύρια ὡς ἔγγιστα, καθ' ἃς ἔχομεν πληροφορίας. Ἐπειδὴ δὲ ἡ βροχὴ κατ' αὐτὴν τὴν ἐποχὴν εἶναι συνήθως διαβατικὴ, ὑποτίθεται, ὅτι μεγάλαι ζημίαι δὲν ἐγένοντο πανταχοῦ, παρά εἰς ἐκεῖνα τὰ μέρη ὅπου ἐπανειλημμένως ἔβρεξε, καθ' ὅσον ὁ ὀλιγώτερον βραχεὶς σταφιδοκαρπὸς καὶ ὀλιγώτερον δοκιμαζει ζημίαν. Ταύτην ἀναδιβάζουσι μέχρις ὥρας κατὰ 15—20 τοῖς ἑκατόν.

Γ. Γ. Κατ' εἰδήσεις, ὧν τὴν ἀκρίβειαν δὲν ἐγγυῶμαι, ἔνεκα τῆς βροχῆς αἱ τιμαὶ ἐν Ἀγγλίᾳ ὑψώθησαν κατὰ 2 σελίνια. Τὸ βέβαιον ὅμως εἶναι ὅτι ἐν Ἀμερικῇ παρουσιάζεται πρῶτος ζήτησις τοῦ εἶδους, καθ' ὅσον εἰς τινὰς οἴκους ἐνταῦθα ἐγένοντο ἀπὸ τοῦδε προτάσεις προπωλήσεων. Αἱ δὲ τιμαὶ ἐκεῖσε περιστρέφονται εἰς τὰ 53)8 καὶ 6 ἑκατοστά τοῦ ταλλήρου. Τὸ ταχυδρομεῖόν μας κατέστη σήμερον πράγματι ταχυδρομεῖον. Ὁ ἐπιστάτης αὐτοῦ Γαληνὸς Κα-

σιμάτης, φαίνεται, ὅτι ἔχει ἀληθῆ τοῦ καλῆκοντός του συναίσθησιν. Ταύτην τὴν στιγμὴν ὥραν 1 μ. μ. ἡ βροχὴ φαίνεται ἀφειδῶς τὴν περὶξ μας περιοχὴν, συνοδευομένη με ἀστράπας καὶ βροντάς. Ὡς φαίνεται κηδεταὶ μικρὴν τὴν περιφέρειαν Πύργου, καὶ μόνον ψεκάδες τινες μᾶς χαιρετῶσι. Πολλοὶ ἀπλοὶ ἀποδίδουσι τὴν βροχὴν εἰς θεῖαν δίκην διὰ τὴν ἀχαριστίαν τῶν κατοίκων πρὸς τὴν οἰκογένειαν τῶν Αὐγερινῶν !!!

Ἡλεῖος

ΧΡΟΝΙΚΑ

Κατὰ τὰς πληροφορίες μας, οἱ Βασιλεῖς θ' ἀναχωρήσουν ἐκ Κοπενάγης περὶ τὰς ἀρχὰς Σεπτεμβρίου διὰ Βερολίνον, ὅπου θὰ διαμεινωτοὶ δύο ἡμέρας καὶ ἐκεῖθεν διὰ Βιέννην. Ἐκ Βιέννης ποιοὶν θ' ἀκολουθήσωσι δρόμον μεταβαίνοντες εἰς Ἀθήνας εἶναι ἄγνωστον εἰσέτι κατὰ πᾶσαν ὁμῶς πιθανότητα θὰ μεταβῶσιν εἰς Τεργέστην καὶ ἐκεῖθεν, ἐπιβιβαζόμενοι τῆς «Ἀμφιτρίτης», εἰς Ἀθήνας, ἐνθα θέλουσι φθάσει περὶ τὰ τέλη Σεπτεμβρίου ἢ τὰς ἀρχὰς Ὀκτωβρίου.

Γενόμενου ἱατρικοῦ συμβουλίου, ὡς γράφουσιν ἡμῖν ἐκ Παρισίων, ἀπαρτιζομένου ἐκ τῶν ἱατρῶν Πανᾶ, Γεννατᾶ, Bouillis καὶ Grelat, ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Βραῖλα Ἀρμένη, ἀπεφασίσθη ὁ ἀκρωτηριασμός ἢ μᾶλλον ἡ τελεία ἐξάρθρωσις τῆς ἀριστερᾶς τοῦ χειρὸς, ἀναφανέντων ἐκ νέου δύο μεγάλων ὀγκῶν πλησίον τῆς ἀριστερᾶς ὁμοπλάτης, εἰς τὸ ἄκρον τῆς χειρὸς. Τὸ συμβούλιον ἀνεκοίνωσε τὴν ἀπόρασίν του ταύτην εἰς τὸν Βραῖλαν, ὅστις τὴν ἤκουσε μετὰ μεγίστης ἀπαθείας, στραφεὶς δὲ πρὸς τὸν Bouillis τῷ εἶπεν: «Ἰατρε, ἀφοῦ δὲν δύνασθε νά σώσετε τὴν χειρὰ μου, νά τὴν ἀποκόψετε!» Ἀμχ τοῦτο ἐγένετο γνωστὸν ἐνταῦθα, ἐπροξένησε μεγάλην λύπην εἰς ἅπαντας τοῦς ἐδῶ διαμένοντας Ἑλλήνας καθὼς καὶ εἰς πολλοὺς ξένους, ἐκτιμῶντας τὸν ἄνδρα. Ἐτηλεγράφησαν δ' ἀμέσως εἰς τὸν ἐν Κερκύρᾳ διαμένοντα ἀδελφόν του, δικακεκριμένον ἱατρὸν, ὅστις ἀπήντησεν ὅτι παρακαλεῖ νά μὴ γίνῃ ἡ ἐγχείρησις μέχρι τῆς ἀφίξεώς του. Ὡσαύτως ἡ λυπηρὰ αὕτη εἰδήσις ἀνεκοινώθη καὶ εἰς τὴν ἐν Κερκύρᾳ ἐπίσης διαμένουσαν κυρίαν Βραῖλα, ἀναμενομένην καὶ αὐτὴν ἐνταῦθα μετὰ τοῦ ἀνδραφίλου της. Ἡ ἐγχείρησις θὰ γίνῃ τὴν προσεχῇ Πάρασκευῃ, 19ην τρέχοντος.

Ἐκ τῶν ὑπόπτων παραλίων τῆς Βαρβαρίας καὶ τῆς Βεγγάζης ἀναμένονται κατὰ τηλεγραφικὰς πληροφορίας τῆς κυβερνήσεως ἑκατὸν πλοῖα με χιλίους ναύτας σφουγγαράδες, ὥστε ὁλόκληρος πλεόν στολίσκος θὰ τεθῇ ὑπὸ καθαρίσιν. Πολεμικὸν ἤδη πλοῖον παραπλέει τὰς ἐλληνικὰς νήσους, ἀλλὰ θὰ φθάσῃ ἐν καὶ μόνον, προκεκμένου μάλιστα περὶ σφουγγαράδων, δυτῶν, οἵτινες εἶναι ἱκανοὶ αὐτοὶ καὶ τὰ πλοῖα των νά περάσουν ὑποβρυχίως; Τῆς προάλλαις ἀπὸ τρίχα ἐγλύτωσε νά τεθῇ καὶ ἡ Ὑδρα ὑπὸ καθαρίσιν, διότι ἐν τοιοῦτο διαδοπλοῖριον διαταχθὲν ν' ἀναχωρήσῃ δὲν τὸ κουνούσε. Ἐχομεν ὅμως εὐτυχῶς τῶν νήτων τούτων ἐπὶ τὴν φοβερὴν Ἀργὸν τὸν νομάρχην Ἀργολίδος Γιαννοῦ-κον Μαυρομιχάλην, ὅστις οὐ μόνον ὡς ἐκ τῆς θέσεώς του, ἀλλὰ καὶ ὡς ἐκ περιστοῦ καὶ ἐκ τῆς γνωστῆς φιλοκαθάρου

μονομανίας του, προκειμένου περί μέτρων καθάρσεως, δὲν ἔννοεῖ νὰ τοῦ φύγῃ οὔτε κουνούπι.

Μεταξὺ τῶν συλληφθέντων διὰ τὴν κλοπὴν τοῦ Δέγγλε-
ρη κατὰ λάθος εἰς ὑπαστυνόμος συνέλαβε καὶ ἐκράτησεν
ἐπὶ εἰκοσιτέσσαρας ὥρας καὶ τὸν ἀνακριτικὸν ὑπάλληλον
τοῦ κ. Κριεζή. Ἀς εἴμεθα εὐχαριστημένοι ὅτι δὲν συνελή-
φθησαν κατὰ λάθος πάντοτε καὶ οἱ ἴδιοι ἀνακριταί.

Τὰ Ναύπλιον γνωρίζετε μὲ τί κατεγίνετο προχθὲς καὶ
τὴν Κυριακὴν; Μὲ τὸ τί πλήρωσεν εἰς τὸ ὠραῖον Ξενοδοχεῖον
Μυκήται τοῦ κυρίου Θερμογιάννη ἡ πριγκιπέσσα τῆς Βαυα-
ρίας καὶ ἀνεψία τοῦ μακαρίτου Ὁθωνος Ὁθρεσία, μὲ τὴν
μῖαν θαλαμηπόλον καὶ τὸν συνοδεύοντα βαρὸν. Διότι διε-
δόθη ὅτι ὁ βαρὸνος τίναζε τὸ ρούχου ἀπὸ τὴν ἀκρίβεια.
Καὶ λοιπὸν ἤρχισε νὰ ἐρωτᾷ ὁ ἓνας τὸν ἄλλον, ἀπὸ τοῦ Νο-
μάρχου μέχρι τοῦ τελευταίου Ἑλλήνος, πόσα τοὺς πῆρε ὁ ἁ-
θεόφοβος ξενοδόχος, ὥστε νὰ τινάξῃ τὸ ρούχου τοῦ ὁ κ. βαρὸ-
νος καὶ ἀπεδείχθη κατὰ τὸ βράδυ ὅτι ὅλα ὅλα τοὺς πῆρε
ὀγδῶντα φράγκα διὰ δύο βραδείες καὶ πέντε δειπνα καὶ
τρεῖς ἀνθρώπους!! Καὶ ἐξέλαμψεν πλέον ἡ γερμανικὴ μιζέ-
ρια, φθάνουσα μέχρι πριγκήπων καὶ ἐρωτῶσα διὰ στόματος
ἐνὸς βαρὸνος, διατὶ 2 δρ. ἡ φιάλη τοῦ Σόλωνος καὶ ὄχι μιὰ-
μισση καὶ διατὶ τὸ ψῶμι 20 λεπτὰ καὶ ὄχι 15, καὶ ἔπειτα
ἀναχωροῦσα καὶ μὴ δίδουσα οὔτε πεντάραν εἰς θαλαμηπό-
λους ἀμφοτέρων τῶν φύλων, τεθέντας ὑπὸ τὴν διάθυσίν
των, ἐνῶ γνωρίζουν πολὺ καλά οἱ γερμανοὶ ὅτι οὔτε βῆμα
κάνεις δὲν ἔμπορεῖ νὰ κάμῃ ἐκεῖ χωρὶς φιλιδώρημα, τριῖν-
γέλιον, τοῦπίκλιν!

Εὐάρεστον ὅμως ἐνεποίησεν ἐντύπωσιν ἡ περὶ τὰ οἰκιακὰ
ἐνοσχόλησις τῆς πριγκιπέσσης, ἥτις ἐν παρόδῳ λέγομεν ὅτι
ὁμιλεῖ ἀριστα τὴν ἑλληνικὴν, σχοῦσα διδάσκαλον τὸν φίλον
ἐν Καλάμαις δικηγόρον κ. Νίκον Κοραγιαννάκη· μόνη τῆς
λοιπὸν βίδου καὶ ξεβίδου κατ' ἐστρατιωτικὰς κλινὰς ποῦ ἔ-
φερε μαζὺ τῆς μόνῃ ἔστρωνε καὶ ξέστρωνε, μόνῃ ὅταν ἐχύθη
κάτι γλυκὸ ἔλαβε σφουγγαρόπανο καὶ τὸ ἐκαθάρισε, χωρὶς ν'
ἀφήσῃ οὔτε τὴν θαλαμηπόλον τῆς, οὔτε τὴν ὑπηρετρίαν νὰ
ἀνακατόνωνται. Ἐνῶτε μόνη ἀπευθυνομένη πρὸς τὸν ὑπὴρ-
την ἔλεγε: βοήθα με.

Αὐτὰ τὰ γράφομεν διὰ νὰ ἐννοήσουν μερικὰ θηλυκὰ ξε-
πλύματα ἢ ξεθεώματα, καὶ τινες φακλάναι ἢ φακλανίδια,
ὅτι ἡ ἀγωγή τῆς γυναικὸς δὲν συνίσταται εἰς τὰ πορνογα-
λικὰ καὶ τὰς πιανοτσάμπούνας, ἀλλὰ κυρίως καὶ πρῶτιστα
καὶ μάλιστα εἰς τὰς οἰκιακὰς ἀρετάς.

Δὲν νομίζετε ὅτι αἱ κυβερνήσεις ἔπρεπε νὰ λάβωσι μέτρα
περὶ αὐτοῦ τοῦ βαρβαροῦ ἀποκλεισμοῦ τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ; Ἀ-
κούς νὰ κλείδωσι χιλιάδας ἀνθρώπων καὶ νὰ τοὺς λέν: ἐδῶ
θ' ἀποθάνητε; Καὶ ζῶμεν ἀκόμη ἐπὶ πεπολιτισμένον αἰῶνα
ἢ εἰς καιροὺς Καννιβάλων; Εἶνε Ἀγγλοὶ οἱ κυριάρχου τῆς
Αἰγύπτου ἢ θηρία; Ἐπιστῶμεν πολὺ τὴν προσοχὴν καὶ τοῦ
δημοσίου καὶ τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τῆς σημερινῆς ἐκ. Τάν-
τας ἐπιστολῆς τοῦ ἡμετέρου εὐφυστάτου ἀνταποκριτοῦ, κ.
Καμπάνη, ὅστις τακτικώτατα ἐκεῖθεν ἔχει τόσον θάρρος ἐκ
τῆς τρώγλης τοῦ θανάτου ὅπου μένει νὰ μᾶς στέλλῃ τόσον
εὐθύμους, φαιδράς ζωὴν γεμάτας ἐπιστολάς.

Κατὰ σημερινὰς εἰδήσεις, αἱ ἐπελθοῦσαι ζημίαι ἐπὶ τοῦ

σταφιδοκάρπου εἰσὶ μέχρι 10 οἰο. Ἡ φόρτωσις ἤρξατο ἤδη
εἰς Καλάμας, ἀλλαχοῦ περὶ τὰ μέσα τῆς ἐξδομάδος.

Τὸ φοβερὸ πηγᾶδι ὅλο ἀδειάζει καὶ ὅλο βγάζει.
Ἔως ὅτου ἀποκαμῶν ὁ κ. διευθυντὴς καὶ μὴ δυνάμενος διὰ
ραπισμάτων νὰ ἐξαντλήτῃ τὸ ὕδωρ προσεκάλεσεν ἐκ Πει-
ραιῶς ἀντλίας, νὰ δοῦμε τέλος πάντων τί εἶνε ἐκεῖ μέσα!

Ἐκτὸς τῶν ὑπ' ἡμῶν γραφέντων πρὸ τινων ἡμερῶν περὶ
μὴ δημοσιεύσεως ἀποτελεσμάτων τῶν πρὸ ἔτους γενομέ-
νων ἐξετάσεων πρὸς κατὰταξιν δοκίμων ἐ' τάξεως ἐν τῷ
Β. Ναυτικῷ, ἥδη διΐσχυρίζονται οἱ ἀποτυχόντες ὅτι, ἐν τοῖς
κοινοποιηθεῖσι χατηρικοῖς διορισμοῖς, περιλαμβάνεται καὶ
υἱός, ὑπουργικοῦ τινὸς βουλευτοῦ, ὅστις οὐδὲ εἰς τὸ Σχολα-
χεῖον δὲν εἶχε φθάσει κατὰ τὸν χρόνον τῶν ἐξετάσεων. Λοι-
πὸν θέλοντες νὰ ἐξαντλήσωμεν καὶ τὸ ζήτημα τοῦτο, ὅπερ
οὐκ ὀλίγην ἔχει τὴν σημασίαν διὰ τὸ μικρὸν ἡμῶν πολεμι-
κὸν ναυτικόν, προκαλοῦμεν αὐθις τὸν ὑπουργὸν τῶν Ναυτι-
κῶν κ. Τομπάζην, ὥς ἄλλοι συνάδελφοι τὸν προσεκάλεσαν
ἐπανειλημμένως, ὅπως προβῇ εἰς τὴν δημοσίευσιν πιστοῦ
πίνακος τῶν ἀληθινῶν ἀποτελεσμάτων τῶν ἐξετάσεων μετὰ
τῶν ὑπογραφῶν τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς. Εἰς ἐπίλογον
τούτων ἀναγράφομεν καὶ τὸ σχετικὸν ἀνακόλουθον, ὅπερ
συνέβη ἐν τοῖς χατηρικοῖς διορισμοῖς. Ἐν τῇ σχολῇ τῶν
Εὐελπίδων ὑπάρχουσι περὶ τοὺς 15, νομίζομεν, μαθηταί,
εἰδικῶς διὰ τὸ ναυτικὸν κατατεταγμένοι, ἐν τούτοις καὶ
ἐκ τούτων τινὲς δὲν διωρίσθησαν, καίπερ ἐπιτυχόντες ἐν
ταῖς ἐξετάσεσι, διότι δὲν ἦσαν ἐκ τῶν εὐνοουμένων, φίλων
κτλ!!! Τέλος ἂς δοθῇ καὶ εἰς τὴν ὑπόθεσιν ταύτην μία
ἀνθρωπίνη καὶ νόμιμος θεραπεία, ἀφοῦ μετ' ὀλίγον καὶ οἱ
νῦν ὑπάρχοντες δοκιμοὶ ἐ' τάξεως, ἐξετασθήσονται καὶ προ-
βιβασθήσονται εἰς τὸν βῆθμόν τοῦ α' τάξεως δοκίμου. Λοι-
πὸν φῶς ἂς λάμψῃ καὶ τὸ σκότος ἂς λείψῃ, διότι ὅλους
τοὺς μαυρίζει. Φέξτε μᾶς, κ. Τομπάζην!

Ὁ Μιχαὴλ Στρογκῶφ ἐπέτυχεν ἀρκετὰ καλά. Ἐπὶ
τρεις συνεχεῖς ἑσπέρας ἦτον εἰς τὴν δόξαν τοῦ ὁ «Παράδει-
σος». Οἱ θεαταὶ ἀμέτρητοι, τὰ χειροκροτήματα πολλὰ.
Πληροφορούμεθα ἤδη, ὅτι ὁ θίασος Μαῖνανδρος προετοιμά-
ζει καὶ ἕτερον ὠραῖον δράμα, τὸ «Μίσος» τοῦ Γάλλου ἀ-
καδημαϊκοῦ Victorien Sardou, τὸ ὁποῖον τσακίς ἐκόσμησε
τὰ προγράμματα τοῦ θιάσου ἀγγελλόμενον καθ' ἐκάστην,
κατὰ μετὰφρασιν τοῦ κ. Ἀλ. Χρ. Δημητριάδου. Τὸ θεαμα-
τικὸν τοῦτο ἔργον τὸ συνταράξαν ἐπὶ δλόκληρον θεατρικὴν
περίοδον τοὺς Παριεῖς, ἀπαιτεῖ, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον νέας
σκηνογραφίας, ἐνδυμασίας, κτλ. κτλ. Μετ' ἀγωνίας λοιπὸν
ἀναμένομεν νὰ ἴδωμεν αὐτὸ ἐπὶ τῆς σκηνῆς τοιοῦτον ὁποῖον
τὸ φανταζόμεθα, καὶ εἴμεθα ὑπερβέβαιαι ὅτι ὡς ἐκ τῆς ἐν
διαφερούσης ὑποθέσεως, τῆς πλοκῆς του, τῶν θεαματικῶν
καὶ μεγαλοπρεπῶν εἰκόνων του καὶ τῆς καλῆς διδασχῆς, τὸ
ἑλληνικὸν δραματολόγιον θὰ ἀριθμῇ τοῦ λοιποῦ καὶ ἕτερον
ἔργον ἐξ ἐκείνων τὰ ὁποῖα οὐδέποτε γηράσκουσι.

Δὲν πρέπει νὰ παρίδωμεν καὶ τὰς εὐγενεῖς προσπάθειάς
τοῦ καλοῦ τούτου θιάσου, ὅστις οὔτε κόπων φείδεται οὔτε
δαπάνης ὁσάκις πεόκειται νὰ ἀναβιβάσῃ νέον τι ἔργον.

Ἐπιφυλασσόμεθα προσεχῶς νὰ γράψωμεν πλείους ἐπ'
αὐτοῦ τοῦ ἔργου.

Αἱ ἐξετάσεις τῶν δημοτικῶν σχολείων ἀρρῶνων καὶ θη-

λέων Αίγινης ἐπεριβόησαν μετὰ πληρεστάτης ἐπιτυχίας, ὑπὸ τὴν ἀμείνον ἐποπτεῖαν τοῦ καλοῦ καὶ αὐστηροῦ καὶ φιλοσόφου δημάρχου κ. Π. Ἀθανασιάδου, ὃν καὶ χαιρετίζομεν τώρα, ἄγοντα προχθὲς τὴν ἐορτὴν του ἐν μέσῳ τῆς εὐλικρινοῦς ἀγάπης τῶν συμπολιτῶν του.

Νέαν πάλιν καταγγελία ἐπὶ ὑποτροπῇ τοῦ φίλου κυρίου Κουμπάρη ἐπὶ νέα ἐξυβρίσει τοῦ «Παληγοθρώπου» κατὰ τοῦ συντάκτου κ. Ιω. Βερβέρη καὶ ἰδοὺ ἀρχεται νέα περίοδος δικῶν ἐπὶ ἐξυβρίσεσι, νὰ δοῦμε ποῖα θὰ ᾔηε τὰ ἀποτελέσματα. Τὴν φορὰν αὐτὴν ὁ κ. Κουμπάρης θὰ κάμῃ καὶ πολιτικὴν ἀγωγὴν, ἀπὸ τοῦδε δὲ προορίζει τὰ χρήματα τὰ ὅποια θὰ λάβῃ διὰ τὸ Πτωχοκομεῖον.

— Καὶ τὰ ἐκατὸν δὲ φράγκα εἰς ἃ κατεδικάσθη ὁ κ. Βερβέρης διὰ τὴν πρώτην ἐξυβρίσιν δωρεῖται ὁ κ. Κουμπάρης εἰς τὸ Πτωχοκομεῖον.

ΟΙ ΦΕΛΛΑΧΟΙ

(ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Τάντα, 7 Αὐγούστου

“Ὅταν οἱ Γερμανοὶ ἐπολιόρκουν τοὺς Παρισίους, οἱ πολιορκούμενοι εἶχον εὐκαιρὸν τινα παραμυθίαν νὰ κολάζωσι τὴν δυστυχίαν των· ἠδύνατο νὰ λέγωσι καθ’ ἑαυτοὺς : ἐπρόλαβον οἱ Πρώσοι, εἰδ’ ἄλλως ἡμεῖς θὰ ἐπολιόρκοιμεν τὸ Βερολίον! Καὶ ἐπὶ τέλους ἤρχισαν αἱ ἐχθροπραξίαι φυσικῶς, διὰ τῆς μελάνης καὶ γραφίδος, τοῦ αἵματος καὶ τοῦ ξίφους. Ἀλλὰ ἐκεῖ εἰς τὰ καλὰ καθούμενα νὰ σὲ κλείσουν ἐντὸς πόλεως τινος· ἄνευ τροφῆς καὶ προστασίας, ἄνευ περιθάλψεως καὶ νοσηλείας, καὶ ὅταν ἐρωτᾷς διὰ τί δὲν μοῦ

ἐπιτρέπῃς νὰ ἐξέλθω, νὰ ἀκούῃς ξηρὰ ξηρὰ : Χαθάρια (κύριε) σὺ καὶ οἱ 30,000 κάτοικοι τῆς πόλεως ταύτης μέλετε ν’ ἀποθάνετε οἱ μὲν ὑπὸ χολέρας, οἱ δὲ ὑπὸ ἀσιτίας, διὰ νὰ σωθῶμεν ἡμεῖς οἱ ἄλλοι, νομίζω ὅτι τὸ ἀκουσμα τοῦτο εἶνε ἱκανὸν καὶ μὴ ὑπάρχουσιν τὴν χολέραν νὰ γεννήσῃ, καὶ μάλιστα ὅταν νομίζῃς ὅτι γίνεσαι ματαία θυσία. Αὐτὸ ἐπάθαμεν ἡμεῖς οἱ ἐν Μανσούρα, Δαμιέττῃ καὶ χωρίοις τισι τῆς Τάντας, πρὸς κοινὴν σωτηρίαν ἀποκλεισθέντες.

“Ἐν τινι τῶν ἀποκλεισθεισῶν πόλεων διαμένων προσεπάθησα κατὰ τὴν ἐπικρατούσαν ἐκείνην ἀποκαρτέρησιν καὶ ἀκουσίαν ἐθελοθυσίαν νὰ εὕρω ἀνακούφισιν ἐν τῇ εὐρέσει τοῦ κωμικοῦ ἐν τῷ τραγικῷ καὶ εὖρον τοῦτο ἐν τοῖς ὑγειονομικοῖς κυβερνητικοῖς μέτροις ἃ ἔλαβον πρὸς ἀποσόβησιν τοῦ κακοῦ καὶ ἐν τοῖς προφυλακτικοῖς τῶν ἰδιωτῶν. Ἀλλ’ ἐπειδὴ περὶ μὲν τῶν προφυλακτικῶν, θὰ τὰ ἴδωσιν οἱ ἀναγνώσται τοῦ «Μὴ Χάνεσαι» ὅταν τοὺς πλάκωσῃ ἡ κυρά, περὶ δὲ τῶν ὑγειονομικῶν δὲν ἔχουσιν ἀνάγκην μακροῦ ταξιδίου καὶ μακρᾶς ἐκθέσεως παρὰ τοῦ ὄνταποκριτοῦ σου, διότι ἀρκεῖ αὐτοῖς ἡ ἀνάμνησις τῆς ἀντευλογικῆς καὶ ἀντιτυπικῆς προμηθείας καὶ μερίμνης τῆς κυβερνήσεως, ἃς μοι ἐπιτρέψωσι, ἐνὸς μὲν ὑπάρχει ἀκμάζουσα ἡ χολέρα καὶ οἱ Φελλάχοι εἶναι περιζήτητοι νὰ ἀναγράψωμεν ὀλίγα τινα περὶ αὐτῶν.

Τρία εἶναι τὰ μεγάλα μεταλλεῖα τοῦ δεύλου καὶ ἐλευθέρου Ἑλλήνος, κατὰ περίεργον δὲ σύμπτωσιν ἀποτελούμενα ἐκ πολλῶν χα, χα, χου, μαρτυροῦσι κατὰ τὴν περὶ φωνηέντων καὶ συμφῶνων ἑλληνικὴν ἰδέαν, πολλὴν τὴν εὐήθειαν, οἷον Χάχας, Χάσκος, Χάνος, Φελάχος, Σηλάχος, Χαχόλος.

Τὰ τρία ταῦτα μεταλλεῖα ἐξεμεταλλεύοντο οἱ Ἕλληνες ἀπὸ καταβολῆς τοῦ ἑλληνισμοῦ καὶ αὐτοὶ ὠφελοῦμενοι καὶ αὐτοὺς ὠφελοῦντες. “Ὅλοι οἱ μεγάλοι καὶ πασίγνωστοι ἐ-

118

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ

118

Ο ΛΥΚΟΓΙΑΝΝΗΣ

(Συνέχ. ἰδ. ἀριθ. 546.)

— Ὁ Λυκογιάννης ἀπουσιάζει κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην μεταβάς μετὰ τοῦ διδασκάλου αὐτοῦ εἰς τὴν σκοποβολὴν εἶναι, ὡς σεῖς, Ἰάκωβε, ἀκριβέστατος· θὰ ἔλθῃ ἐνταῦθα δέκα λεπτά πρὸ τῆς τραπέζης. Ὁφείλω νὰ σᾶς προειδοποιήσω ὅτι περιμένω προσκεκλημένους τινάς, οἱ ὅποιοι, ὡς σεῖς, θὰ ᾔηαι φίλοι τοῦ προστατευομένου μου.

— Μόλις ὁ μαρκήσιος ἔπαυσεν ὁμιλῶν, καὶ ὁ ὑπρέτης ἀνήγγειλεν.

— Ὁ κύριος Ραοὺλ Δεσιμαῖς.

Ὁ νεανίας εἰσῆλθε φορῶν τὴν στολὴν ἀξιωματικοῦ τῶν σπαχιδῶν. Ὁ μαρκήσιος ἐσφίξε τὴν χεῖρα, ἔπειτα στρεφόμενος πρὸς τὸν Ἰάκωβον.

— Γνωρίζετε τὸν κύριον Ραοὺλ Δεσιμαῖς; τῷ εἶπε.

— Νομίζω ὅτι εἶδον ἅπαξ ἢ δις τὸν κ. Ραοὺλ Δεσιμαῖς ἐν Βισκούρ, ἀπῆλθης ψυχρῶς ὁ λοχαγὸς τῶν οὐσσάρων.

Ὁ Ραοὺλ, ὅστις εἶχεν ἤδη τεταμένην τὴν χεῖρα, ἀφῆκε νὰ καταπέσῃ ὁ βραχίον αὐτοῦ καὶ ἐγένετο κάτωχρος.

Ὁ Ἰάκωβος ἠσθάνθη φρίκην.

— Ἀ! τώρα, ἐσκέφθη, δὲν ἀμφιβάλλω πλέον, εἶνε αὐτός!

— Λοιπὸν, κύριοι, εἶπεν ὁ μαρκήσιος, τί ἔχετε; Ἐμπρός, λάβετε γνωριμίαν, σφίξτε ἀλλήλων τὰς χεῖρας.

Ὁ Ἰάκωβος κατανοήσας ἐκ τοῦ τόνου τῆς φωνῆς ὅτι οὐδὲν ἠδύνατο ν’ ἀρνηθῇ, ὅτι ἔπρεπε νὰ ὑπακούσῃ μετ’ ὅλην τὴν ἀπαστροφὴν, ἣν ἠσθάνετο, ἔτεινε τὴν χεῖρα, εἰς ἣν ὁ σπαχὴς λίαν τεταραγμένος ἔθεσε τὴν ἑαυτοῦ.

— Ἀγαθὴ τύχη, εἶπεν ὁ μαρκήσιος, ἐνῷ διὰ τοῦ βλέμματός του πύχαριται τὸν Ἰάκωβον.

Εἰς τὴν οἰκίαν μου δέχομαι μόνον φίλους· δὶώ τινὲς δύνανται νὰ εἰσέλθωσιν ἐνταῦθα, χωρὶς νὰ γνωρίζωνται, ἀλλ’ ὅταν ἐξερχῶνται, εἶναι φίλοι.

Λαβὼν τὸν Ραοὺλ ἐκ τοῦ βραχίονος ἔφερεν αὐτὸν μέχρι τῆς γωνίας παραθύρου καὶ τῷ εἶπε χαμηλοφώνως.

— “Ὅτε ἀπήγγειλα τὸ ὄνομα τοῦ Ἰακώβου Γρανδὲν, ἐγένεσθε ὡχρὸς καὶ ἐταράχθητε· κατεπροδόθητε. Ὁ Ἰάκωβος εἶχε μίαν ἀμφιβολίαν, ἣ δὲ προφανὴς ταραχὴ σὰς ἐνίσχυσε ταύτην. Ἀλλ’ ἡσυχάσατε, ὁ λοχαγὸς Γρανδὲν εἶναι λίαν εὐτυχὴς σήμερον καὶ δὲν σκέπτεται νὰ ζητήσῃ λόγον τῆς διαγωγῆς ἀνθρώπου μετανοήσαντος. Ἐξηγνίσате τὰ παρελθόν σὰς ἢ κακὴ πράξις, ἣν διεπράξατε—δὲν θέλω νὰ εἴπω τὸ κακούργημα—θὰ λησμονηθῇ καὶ θὰ συγχωρηθῇ...